

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Diuina vocatio fidem reparat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

tibie illos siccum non desperabis de remedio, si consideres, D E V M tua causa factum infantem tenerum; talem mortem passum; ad infernum, ut illum spoliaret, descendisse; ac deum ascendisse, ut cœli tibi portas aperiret.

§. 3. Diuina Vocatio Fidem reparat.

VLTERIUS adhuc progradientur diuinæ Vocationis efficacitas erga tertium genus peccatorum, qui etiam, Fidem amiserunt: ideoque tanquam cadaver manent, in puluerem & cinerem conuersum. & hi sunt Hæretici, aliisque similes: de quibus illud S. Job dicere possumus: a lignum habet spem: si præcūsum fuerit, rursus virescit, & ramī eius prallat, si enuerit in terra radice eius, & in puluere emoriuit fuerit trūcus illius, ad odorem aqua germinabit, & faciet comam qualicum primum plantatum est; Homo vero, cum mortuus fuerit, & nudatus atque consumptus, ubi queso est? & quomodo talis ad vitam reuerti poterit? Quod si lethali culpa sit mortuus, & omnibus virtutibus spoliatus, & omnino consumptus: quomodo is poterit resurgere, & amissam vitam recuperare? Sed hoc ipsum, quod est adeo ab humana facultate remotum: diuinæ est facillimum. Nam quemadmodum nos fides docet, in die nouissimo, Archangeli vocem & tubam in virtute D E I resuscitaturam omnes mortuos, etiam in pulueres conuersos: ex quibus ossa, carnem, & cutrem educet, corpusque formabit, in quod rursus anima redeat: sic D E I Vocationem, quæ instar vocis ac tubæ sonitus sonat, terretque peccatores: potentem esse, ac sufficere, ad illos resuscitandos; & ex puluere, in quem sunt conuersi, educendos: largiendo illis denuo Fidem, Spem & Charitatem.

Hæc sublimis illa vocatio est: qua D E I maiestas, ut ait Isaias, suos mortuos vocat, ut resurgent, dicens: b e x p e r g i s c i m i n i , & laudate qui habitat in puluere: quia ros lucis, rostrum. atque si mysticè dixerit: o miseri peccatores, qui ad profundum omnium misteriarum peruenistis! nolite de remedio vestri desperare, nec de vobis actum esse existimare. Mihi enim æquè facile est in pulueres iam conuersum resuscitare, atque dormientem excitare. Excitamini itaque, & ad vitam nouam resurgite, ut infinitam meam misericordiam laudem; immensam charitatem magnificetis; ac glorificetis omnipotentiam. Si estis siccii, effundam super vos gratia meæ rorem: qui sicciam arborem reuirescere faciet, ut crescat proferatque fructus benedictionis: sicut in principio. si in tenebris estis errorum, ros meus est ros lucis; qui vos lumine Fidei, & Spiritus S. splendoribus illustrabit: vestrasq; deceptions dissipabit. Quare excitamini, resurgite, tantumque vestrum benefactorem laudate: vestra enim conuersio, est mea lætitia, & vestra resurrectio, mea gloria: cuius, causa non est evolutatis meæ mors impia: sed ut convertatur à viis suis, & vinat.

C A P V T